

Corina Heijstek: ‘Twee jaar van mijn leven.’ Gehandicapt door bekkenproblemen: een persoonlijk relaas. De Stroombaan, Papendrecht 1996

Over de schrijfster: Corina werkte als manager toen ze bekkeninstabiliteit kreeg en stopte daarmee.

Stijl: Een ervaringsverhaal in de ‘ik’ vorm geschreven, met overzichtelijke hoofdstukjes. Ingeleid door een fysiotherapeute en achteraan kort uitleg over wat bekkeninstabiliteit is, de patiëntenvereniging en per Saldo.

Korte samenvatting: Gedurende de zwangerschap van haar derde kind krijgt Cornia last van bekkenproblemen, die de dokter gewoon vond. Ze belandt na haar zwangerschap in een rolstoel en wordt van actieve werkende vrouw een gehandicapte vrouw die hulp nodig heeft. Corina beschrijft de boosheid, ontkenning en daarna leven met bekkeninstabiliteit.

Wat viel op: Dat het een echt ervaringsverhaal is, met tips over waar je terecht kunt. En verder viel mij op dat Corina over de (toen nog) experimentele operatie die zij heeft ondergaan negatief is, na bespreking met haar fysiotherapeute, en dat dat ook de mening was van anderen, zelfs artsen, terwijl ik weer blij was dat ik geopereerd was. Het heeft mijn kwaliteit van leven verbeterd.

Citaten: pag. 14: ‘Toen ik bij een volgend bezoek aan de gynaecoloog vertelde dat ik zo’n pijn had, zei hij lachend tot Bert: ‘Het wordt tijd dat er dienstplicht voor vrouwen komt, dan leren ze tenminste rechtop lopen.... voelde me zo vreselijk onbegrepen.’ Pag. 96: ‘Wel was ik zeer geïnteresseerd in de arts die een operatie kwam bespreken waarbij het bekken door middel van schroeven en een plaatje gefixeerd zou worden... met Marijke besproken en zij gaf aan ervan overtuigd te zijn dat deze mensen in de toekomst elders in de rug problemen zouden krijgen... experimentele fase, er waren tot nu toe slechts 7 mensen behandeld.’

Recensies: *achterkant boek:* Marijke Slieker-ten Hove , fysiotherapeute, ‘Wie haar verhaal leest wandelt een stukje mee op de lange weg die zij is gegaan,... Misschien leren we er allemaal zoveel van dat de geestelijke pijn die mensen elkaar aandoen, een klein beetje minder wordt.’